

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami dziennym i tygodniowym, tudzież z Rozmaitościami w Srody kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z poczta kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 cent. W. A. — Insercyja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Holandya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Dania. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Obwieszczenie

c. k. Prezydium dyrekcji finansów krajowych.

Według rozporządzenia ministerium finansów z dnia 19. b. m. l. 2941 F. M. ma być płacony wskutek cesarskiego dekretu z dnia 17. b. m. do wszystkich należności podatku konsumcyjnego nadzwyczajny dodatek dwadzieścia procent, który równa się piątej części terażniejszego wymiaru należności, i pobieranie tego dodatku ma się rozpocząć natychmiast. Lwów, 20. maja 1859.

Sprawy krajowe.

(Mianowanie. — Odznaczenie zasługi. — Losowanie obligacyi. — Ustąpienie hrabi Buola. — Pożyczka lombardowenecka.)

Wiedeń, 18. maja. Jego c. k. apost. Mość raczył mianować najlaskawiej najwyższą uchwałą z dnia 26. kwietnia b. r. Henryka hr. Clam-Martinitz prezydenta krajowego rządu, tajnym radcą z uwolnieniem od tacy.

— Jego c. k. apostolska Mość raczył nadać najlaskawiej najwyższą uchwałą z dnia 6. maja b. r. honorowemu kanonikowi przy katedrańskiej kapitule w Przemyślu a oraz proboszczowi w Mościskach Janowi Szafranskiemu w uznaniu jego zasług położonych w ciągu pięćdziesięcioletniej służby w zawodzie duchownym, kawalerski krzyż orderu Franciszka Józefa.

Według postanowienia najwyższego patentu z dnia 21. marca 1818 roku nastąpi dnia 1. czerwca b. r. o 10. godzinie przed południem 305 zwyczajne i 98 dodatkowe losowanie dawniejszego długu państwa w przeznaczonym na to lokalu, w domu bankowym.

— **Litogr. koresp. austr.** z 18. maja pisze (obacz wczoraj depezę telegraficzną w ostatniej poczcie): Gazeta wiedeńska z dnia dzisiejszego donosi, że Jego c. k. apostolska Mość raczył najwyższym pismem własnoręcznym z 17. b. m. uwolnić najlaskawiej hrabię Buola na własną prośbę jego od urzędu ministra spraw zagranicznych, mianując go z wyrazem zupełnego uznania położonych zasług ministrem państwa, a dotychczasowego uznania położonych zasług ministrem państwa, a dotychczasowego uznania położonych zasług ministrem państwa, a dotychczasowego uznania położonych zasług ministrem państwa, a dotychczasowego uznania położonych zasług ministrem państwa.

Do tej próby o dymisję skłonili hrabię Buola-Schauensteina względy zdrowia, które już dawniej było nadwątłone, a w ostatnich czasach dla nieustannej i natężającej pracy jeszcze znacznie się pogorszyło.

Niepotrzebujemy zwracać uwagi na to, że ustąpienie tego wielce zasłużonego męża stanu, które przez 40 lat przeszło na rozmaitych stanowiskach a w końcu w ważnym stopniu ministra spraw zagranicznych służył wiernie i z poświęceniem swemu monarsze i ojczyźnie, niepociągnie za sobą żadnej zmiany w zasadach, na jakich polityka Austrii oddawna się opierała, i podług najwyższej woli także nadal ma się opierać.

Ta polityka łączy z postrzeganiem praw i słusznych widoków monarchii najzupełniejsze uznanie i szanowanie praw innych państw.

Daleka wszelkich nadużyć upatruje ona w tem wzajemnym szanowaniu i przestrzeganiu prawnych stosunków Europy i w oparciu na nich zachowaniu równowagi między mocarstwami europejskimi — pierwszy i główny warunek pomyślności wszystkich państw i ludów, a oraz jedyną podstawę, na której spójność z bogami owocami moralnego i materialnego rozwoju może być utrzymany, a w razie zakłócenia nanowu ustalony i utwierdzony.

Medyolan, 14go maja. *Gaz. di Milano* ogłasza w swej urzędowej części następujące obwieszczenie:

Prezydium c. k. namiestnictwa Lombardyi.

Jego c. k. apostolska Mość raczył nakazać najwyższą uchwałą z dnia 7. b. m. na pokrycie terażniejszych nadzwyczajnych potrzeb państwa, wydanie pożyczki w kwocie 75 milionów złotych waluty austr. na Monte lombardo-veneto dla lombardo-weneckiego królestwa, a oraz upoważnić jeneralnego gubernatora nad wykonaniem tego rozporządzenia.

W skutek depezy jeneralnego gubernatora z dnia 10. b. m. i stosownie do noty ministra finansów z d. 7. b. m. rozporządzono:

1. Suma rzeczony pożyczki w kwocie 75 milionów rozkłada się w trzech piątych, to jest kwotę 45.000.000 zł. na prowincye lombardzkie, a w dwóch piątych, t. j. kwotę 30.000.000 zł. na prowincye weneckie.

2. Wydawanie obligacyi tej pożyczki nastąpi w cenie 70 zł. waluty austr. w brzęczącej monecie za każde 100 zł. nominalnej wartości.

3. Obligacye przynosić będą rocznego procentu po 5 od 100 także w monecie brzęczącej.

4. Wpłaty rozłożone zostają na 12 miesięcznych rat równych jedna po drugiej.

5. Pożyczka umorzona zostanie według nominalnej wartości obligacyi w 25 po sobie następujących latach w stosunku 3 milionów złotych rocznie za pomocą losowania; pierwsze losowanie nastąpi w 1862 roku.

6. Szczegóły względem przeprowadzenia tej pożyczki podane są w przypisach osobnych.

Medyolan dnia 14. maja 1859 roku.

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące.)

Madryt, 14go maja. Rząd popierał w senacie utrzymanie ścisłej neutralności.

Posel sardyński otrzymał jak slychac polecenie do zastępowania w Madrycie tymczasowego rządu toskańskiego.

Na prowincyi powołać mają pod broń czternaście batalioów milicyi. O zakazie wywozu koni nie ma mowy, gdyż krajowi urosłaby rząd korzyść nie mała, gdyby mógł spieniężyć znaczną ich ilość

Anglia.

(Obóz w Aldershot. — Proklamacya Królowy. — Przepisy w formowaniu pułku ochotników. — Przesyłki pocztowe do Lewanty.)

Londyn, 15. maja. Wczoraj udała się Królowa do obozu w Aldershot, gdzie pod wodzą jenerała Knollys znajduje się 13 000 żołnierza, a oprócz tego ściągnąć mają i większą jeszcze liczbę wojska. Dla 10.000 żołnierzy przysposabiają bardzo obszerne koszary. Jak wiadomo, darował Cesarz Napoleon z końcem wojny krymskiej Królowej Wiktorji cztery pieców polowych. Otoż dopiero temi dniami zrobiono z nich użytek w Aldershot, i wypiekają chleb w obozie. J. M. Królowa ma dziś być obecną na nabożeństwie w żelaznej kaplicy obozowej.

Proklamacya królewska ogłaszająca krajowi, że rząd chce podczas wojny terażniejszej zachować ścisłą neutralność, i po swoich wszystkich poddanych tego się spodziewa i wymaga, nie różni się niczem co do formy od obwieszczeń dawniej w takim wypadku wydawanych. Główna treść tej obszernej proklamacyi jest taka:

„Ze względem na to, że mimo wszelkich usiłowań naszych przyszło jednak do kroków nieprzyjacielskich między Austryą, Francją i Sardynią; że między rzeczonymi mocarstwami i ich poddanymi istnieje obecnie stan wojny; że z tymi mocarstwami zostajemy w zyczliwych i przyjacielskich stosunkach; że wielu poddanych naszych zamieszkuje w tych państwach teraz wojnę wiodących, posiada majątek i utrzymuje stosunki handlowe, a oprócz tego używa tam rozmaitych praw i przywilejów; że względu na to, że my powodowani życzeniem zachowania dla poddanych naszych i nadal tych korzyści pokoju, jakich obecnie są uczestnikami, postanowiliśmy szczerze i stale nie brać ani pośrednio żadnego udziału w wojnie toczącej się teraz między rzeczonymi monarchiami, ich poddanymi i krajami, i raczej chcemy ze wszystkimi i z każdym z nich, mianowicie z ich poddanymi, krajami i krainami zostawać w pokoju, utrzymać zyczliwe i przyjacielskie z nimi stosunki, i zachować w wojnie terażniejszej ścisłą i bezstronną neutralność. Nakazujemy przeto“ i t. d. — Następują w dalszym ciągu proklamacyi obszerne polecenia wszystkim poddanym angielskim mieszkającym w kraju i za granicą, by na własną szkodę i odpowiedzialność nie wazyli się nadwierać ścisłej neutralności, werbować wojsk dla mocarstw wojnę prowadzących, uzbrajać okrętów wojennych, tudzież nadwierać żadnej rzeczywistej blokady dostaw wojska, broni, amunicyi lub innych przedmiotów uważanych teraz powszechnie za kontraband wojenny; słowem, by jak najściślej przestrzegali obowiązków neutralności.

— Warunki utworzenia korpusu ochotników t. j. korpusu strzelców są następujące:

Korpusy formować mają oficerowie, których mianuje lordporucznik hrabstwa. Każdy żołnierz z korpusu złożyć ma przysięgę wierności. Korpusy mogą być wezwane do służby: w razie rzeczywistego napadu, albo jeżeli znaczna nieprzyjacielska siła zagraża wybrzeża, albo jeżeli w skutek wypadków tego rodzaju wybuchłoby powstanie. Dopóki korpus zostaje pod bronią, podlega ustawom wojskowym. Wówczas mają być zakwaterowani jak regularna armia i taki sam mają pobierać żołd. Wszyscy oficerowie, którzy w czynnej służbie zostali inwalidami mają prawo do pół żołdu, podoficerowie i żołnierze zaś oraz wdowy po nich prawo do pensji i zaopatrzenia jak przy armii regularnej. Nikt z korpusu, jeżeli znajduje się w czynnej służbie, nie może go opuszczać, tylko po oznajmieniu na czterdzieści dni naprzód. Za członków rzeczzonego korpusu, ci tylko będą uważani, którzy w roku odbyli dwudziestoczworo-dniowe exercycje. W takim razie uwolnieni są od milicji i innego poboru. Każdy komendant korpusu ma być uważany sądownie jak właściciel własności korpusu. Każdy członek sprawić musi dla siebie własnym kosztem broń i uniform, a jeżeli nie znajduje się w czynnej służbie, powinien przyczynić się do wszelkich wydatków korpusu. Uniformy i inne tym podobne przedmioty zależą od wyboru członków, zawsze jednak muszą być przedłożone lordowi-porucznikowi hrabstwa do potwierdzenia. Broń tylko musi być sprawiona według pewnego regulaminu, ażeby kaliber był jednakowy. Wyznaczenie każdegożdanego stosunku liczb między oficerami a żołnierzami zastrzega sobie ministerjum wojny.

— Temi dniami przyjechał tu książę Michał Obrenowicz z małżonką.

— Administracja angielskich poczt oznajmia, że w skutek przerwania austriackiej żeglugi porowej między Tryestem a innymi portami nie mogą już być przesyłane angielskie listy albo dzienniki na Belgię do Jońskich wysp, Grecyi, Egiptu i Lewanty. Listy do Bosnii, Serbii, Multan i Wołoszczyzny, Ruszczyka, Seres, Saloniki, Zofii, Adryanopola albo Konstantynopola, jeżeli wyraźnie adresowane są na Belgię, odesłane zostaną z Wiednia dalej drogą lądową.

Francya:

(Posiedzenie rady tajnej. — Wiadomości bieżące. — Dekret Cesarzowy rejentki. — Korpus marszałka Pelissier. — Dalsze ściąganie wojska.)

Paryż, 15. maja. Dnia wczorajszego odbyło się w Paryżu posiedzenie rady tajnej, i trwało od godziny 1szej do 5tej po południu. Cesarzowa rozpoczęła je krótką przemową, w której wspomniała o obowiązkach urzędu poruczonego jej podczas nieobecności Cesarza. Na tem posiedzeniu był obecny także i minister państwa Fould, o którego słabym zdrowiu rozpisali się z przysadą dzienniki wspominając już od kilku tygodni ciągle o tem, że w składzie gabinetu ministerjalnego zajęć mają zmiany rozmaite.

Według doniesień Monitora odbyła się i dnia dzisiejszego (15.) w Tuileryach rada ministerjalna i posiedzenie rady tajnej pod prezydencyą Cesarzowej w obecności księcia Hieronima.

Wydano nowe obostrzenie, by z widowni boju nie rozszerzano niepowołanych wiadomości. Minister wojny wydał okólnik do wszystkich komendantów korpusów armii włoskiej, w którym zakazano oficerom surowo wszelkich korespondencji dziennikarskich o wojnie.

— Słychać, że Cesarzowa rejentka podpisała dekret, według którego sesya prawodawczego ciała kończąca się z dniem 21. maja została przedłużoną o 8 lub 14 dni. Zdaje się, że prawodawcze ciało musi potwierdzić jeszcze budżet, w którym poczyniono rozmaite zmiany, oraz głosować nad rozmaitemi projektami ustawy, między którymi znajduje się ma także przyłączenie okręgu Paryża.

— Paryski korespondent dziennika *Times* pisze:

„Marszałek Pelissier ma wkrótce odjechać z Paryża dla przeglądu swego korpusu armii, składającego się z ośmiu dywizji piechoty i trzech dywizji jazdy. Artylerya tego korpusu jest bardzo znaczna, i może być wzmocniona każdej chwili z licznych arsenałów i placów warownych departamentów wschodnich. Korpus ten rozłożony jest teraz wprawdzie jeszcze wzdłuż wschodniej granicy Francyi, lecz każdej chwili może być zruchomiony i stanąć do boju.

— Z Marsylii piszą pod dniem 12. maja, że transporta wojskowe wcale nie ustają. Ostatnimi dniami transportowano głównie konie, działa i wojenny materiał do Genuy. Z Algieryi także nadpływają okręta z wojskiem bez przerwy. Dnia 9go b. m. zawiął statek „Yonne“ z 1 pułkiem afrykańskich strzelców i okręt „Arcole“ z 75. pułkiem liniowym do Genuy. Te wojska należą do korpusu księcia Napoleona.

Belgia.

(Czynności w izbach.)

Brnxela, 14. maja. Na wczorajszym swem posiedzeniu wotowała izba cały szereg propozycyi kredytowych. Jedną z nich jednak, a mianowicie co do żądanych 250.000 fr. na oporządzenie skrzydła zamkowego zamieszkanego przez księcia Brabantu doznała niezwykłego oporu, i znaczna też część członków przeciw niej głosowała. Przedewszystkiem wymawiano gabinetowi, że propozycya ta była wcale nie na czasie. Dzisiaj załatwiła izba porządek swój dzienny z szczególnym pospiechem, i odroczyła się na czas nieoznaczony. Rozmaite propozycje kredytowe (między tem nadzwyczajny kredyt w sumie 1,700.000 fr. dla ministerstwa wojny na zakupienie furazu) odczytano po ukończonych rozprawach, i prawie jednomyślnie przyjęto. Sesya będzie zamknięta niezwłocznie, jak

tylko senat sprawy swe załatwi, a co zapewne niewymaga czasu długiego.

Holandya.

(Czynności w izbach.)

Maga, 12. maja. Pierwsza izba jeneralnych stanów odrzuciła na dzisiejszem posiedzeniu przyjęty już w drugiej izbie projekt ustawy względem rewizji celnej taryfy większością 19 przeciw 16 głosom, pomimo, że minister finansów popierał bardzo żywo rzeczony projekt.

Szwajcarya.

(Nota posła francuskiego. — Wiadomości bieżące.)

Berna, 13. maja. Rada związkowa postanowiła ogłosić notę posła francuskiego z 5. b. m. przesłaną rządowi kantonowym. Osnowa jej jest taka:

J. M. Cesarz Francuzów widział się zmuszony połączyć oręż francuski z orężem J. M. Króla sardyńskiego, swego sprzymierzeńca, dla odparcia zaczepki rządu J. M. Cesarza Austrii i najścia na kraj sardyński. J. M. Cesarz wydał rozkazy, by w przeciągu tej wojny, którąby rad ograniczyć, szanowali dowódczy jego siły zbrojnej na lądzie i morzu z wszelką ścisłością prawa terytoriów, żeglugi i handlu mocarstw neutralnych, i by mianowicie przestrzegali zasad wytkniętych w oświadczeniu kongresu paryskiego z 16. kwietnia 1856 odnośnie do tych mocarstw, które się na nie zgodziły. Cesarz spodziewa się przy tem, że rząd związkowy w słusznej wzajemności wyda polecenia, by obywatele szwajcarscy zachowali ścisłą neutralność przez cały ciąg wojny terażniejszej. Przy tej sposobności wyraża poseł francuski i t. d.

(podpis. *Turgot*.)

— Rada związkowa nakazała nadzwyczajną lustrację wszystkich arsenałów kantonowych. Równocześnie powołano inspektora inżynierów do objęcia nadzoru nad rozpoczętem uzupełnieniem warowni w Luziensteig, Belinzona i St. Maurice. — Bawarya dała odmowną odpowiedź na wezwanie rządu zurychskiego względem wolnego wprowadzania koni do Szwajcaryi, a „Bund“ dodaje przy tem, że rząd bawarski oświadczył w tym względzie, jakoby sam dla siebie potrzebował pilnie tego towaru.

Włochy.

(Buletyny sardyńskie.)

Turyńska Armoma z 10. b. m. zawiera następujące uwagi nad urzędowymi buletynami rządu sardyńskiego co do wypadków na widowni boju:

„Na te buletyny uważają się powszechnie. Są one bez związku, dwuznaczne i niedokładne; nie mówią wyraźnie o rzeczy i sprzeczają na rozliczne domniemania. Vercelli leży u nich po tamtej stronie Szcyi, a między gościńcem wiodącym z Tortony do Mortary i z Tortony do Alessandryi nie widzą żadnej różnicy. Jeśli ministerjum podjęło się ogłaszania buletynów urzędowych, to powinno było przynajmniej pochwycić środki stosowne, by nierozgłaszano nieurzędowych bałamuctw i urzędowych błahości (spropositi). Buletyny rzeczzone upstrzono oprócz tego różnemi dodatkami wcale nieprzyzwoitemi. I tak powstają z wielką zawziętością na rekwiizycje austriackie, jak gdyby to było rzeczą całkiem niezwykłą i barbarzyństwem; zapominają też o tem, że Francuzi za Napoleona pierwszego kazali podczas swych wojen zdobywczych tracić każdego przełożonego gminy, który nadmiernym ich rekwiizycjom nie uczynił zadość natychmiast. Chcianooby jeszcze obwinić Austriaków, że nie prowadzą wojny jak na żołnierzy przystoi, lecz postępują sobie jak rozbójnicy i dopuszczają się rozmaitych nadużyć.

Wiarogodne korespondencje nasze donoszą jednak, że ludność sardyńska przyjmuje w ogóle Austriaków jak najlepiej, a w niektórych miejscach nawet z wielką serdecznością, i że wszyscy bez wyjątku oddają zupełną sprawiedliwość wzorowej karności i należytemu zachowaniu się żołnierzy Cesarza Franciszka Józefa.“

Niemce.

(Książę Jerzy w powrocie z Lizbony. — Zakaz wywozu prochu w Bawaryi. — Ściąganie wojska wirtenberskiego.)

Drezno, 15. maja. Według telegraficznej depeszy *Dresd. Journ.* odpłynął saski książę Jerzy z małżonką dnia 14go b. m. z Lizbony.

— Król bawarski wydał zakaz wywozu prochu, którego osnowa jest taka:

Maxymilian i t. d. Na mocy §. 3 ustawy celnej z 17. listopada 1837 i ze względu na traktaty zjednoczenia celnego jesteśmy spowodowani do zakazania wywozu prochu strzelniczego po za zewnętrzną granicą celną do obcych krajów zjednoczenia celnego aż do dalszych w tej mierze rozkazów. Nasze ministerjum handlu i robót publicznych upowaznione jest do wyjątkowego w szczególnych wypadkach ulżenia tego zakazu. Niniejszy zakaz obowiązujący całą Bawaryę, i za przestąpienie którego nastąpić ma kara kontrabantu wytknięta w karnym kodexie celnym z 17. listopada 1837, obowiązuje z dniem dzisiejszym.

Mnichów, 10. maja 1859.

Maxymilian.

Baron *Schrenk.*

Sztutgard, 12. maja. Würtensberskie wojska są już w pogotowiu; powołano wszystkich urlopników, i dziś zakwaterowano już u tutejszych mieszczan kilka tysięcy ludzi, gdyż równocześnie

powołaniem części landwery zabrakło miejsca w koszarach, nawet w sąsiednim miasteczku Kanstatt musiano mieścić szwadron jazdy a po wioskach w okolicy oddziały piechoty. Zakwaterowanie jednak nie potrwa długo, gdyż wszystko jest w pogotowiu do umobilizowania korpusu, i jak tylko w Frankfurcie zapadnie uchwała, niezwłocznie zostanie wykonana.

Dania.

(Powrót korwety „Heimdal“.)

Kopenhaga, 14. maja. Komendant korwety „Heimdal“ wyprawionej na San Domingo doniósł pod dniem 8. b. m. z Cowes, na wyspie Wight, że dnia 9. zamierza wracać do Kopenhagi.

Herabia Wachmeister, który jak wiadomo mianowany został zastępcą szwedzkiego rządu przy tutejszym dworze, opuścił Turyn dnia 8. b. m. i przybywa do Kopenhagi.

A z y a.

(Doniesienia z Kochinchiny.)

Pays otrzymał na Marsylię wiadomości z Kochinchiny, sięgające po dzień 25. marca. Admiral Rigault de Genouilly powracając z Saigona, stanął dnia 19. w Turanie. Przygotowywał wyprawę na Hue, i sądzono powszechnie, że wyprawa ta wyruszy w połowie miesiąca kwietnia, zwłaszcza że w tym czasie miały nadejść ostatnie posiłki z Francji. Zajęcie Saigona zrobiło wielkie wrażenie na ludność Kambodży i dotknęło niezmiernie dwór w Hue. Admiral pozostawił małą dywizję okrętową, ażeby zasłaniać pozycję, i udał się z powrotem na parowej korwecie „Pheleton“. Sytuacja wojska, według najnowszych wiadomości była zupełnie odpowiednią życzeniu. Od końca lutego panowała najprzyjemniejsza pogoda. Zresztą nie był wiadomy plan bitew, który miano wykonywać, nie wiedząc także, czyli miasto Hue, gdy je zdobędziemy, zostanie na zawsze obsadzone naszym wojskiem.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Lwów, 21. maja. Dnia wczorajszego otrzymaliśmy następujący telegram:

Wiedeń, 19. maja. Z Pirano nadeszła wiadomość: Kapitan norwegskiej brygantyny „Alina“ przybywając z Wenecji opowiadał, że przed Wenecją zatrzymała i wizytowała go francuska fregata, oświadczając, że wszystkie porty austriackie z wyjątkiem Tryestu, tudzież Ankony, znajdują się w stanie blokady. Wszakże komenda warowni weneckiej żadnej dotychczas nie otrzymała notyfikacji. Jak mówili wizytujący oficerowie francuscy, znajduje się w pobliżu Kataru piętnaście francuskich okrętów wojennych. Z Rovigno widziano francuski okręt wojenny, jak płynął od Wenecji i następnie zwracał ku temu portowi. Trzy okręta wojenne zarzuciły kotwice koło Cortellazo w pobliżu Wenecji, a wypływając we dnie na zdobycz, schwytały już sześć szonerów i brygantyn i sześć statków pomniejszych, zwanych trabaklami.

Lwów, 20. maja. Telegram z Agramu donosi: Dnia 20. maja o 12. godzinie umarł hrabia Jelacicz Ban Krocacy.

Paryż, 18. maja. *Monitorowi* donoszą z Alessandryi z 17. maja: Cesarz jeździł wczoraj do Walenzy dla zwiedzenia przednich strazy i stanu wody na Padzie. Dnia zrana odwiedzał Króla Wiktora Emanuela w Occiviano, a o 5. powrócił do Alessandryi. Powietrze wypogodziło się nieco.

Londyn, 18. maja. Dzisiejszy *Advertiser* donosi: Między Francją i Anglią miała się wytoczyć bardzo drażliwa korespondencya względem przyjęcia austriackich okrętów w Malcie.

Z Modeny donoszą: Dnia 12. b. m. uderzyło 400 ochotników na Fosdinovo, ale odparto ich ze stratą aż do Castelpoggio.

Berlin, 18go maja. Dzisiejsza *Bank- und Handelszeitung* zawiera następujące doniesienie: Jak się z pewnością dowiadujemy, otrzymano w tutejszych wyższych kołach wojskowych wiadomość, że wojska francuskie, które szły przez Mont Cenis, ponoszą już teraz tak znaczne straty, jakby po krwawym boju. Żołnierze wystawieni byli w niedostatecznym ubraniu na słotne powietrze i znaczne ich masy zapelniają teraz szpitale. Transport doznał przeto zwłoki, która miała pociągnąć za sobą zmianę w planach kampanii.

Berlin, 18. maja. Jej królewicz. Mość małżonka księcia Fryderyka Wilhelma odjeżdża jutro na Antwepię do Londynu na uroczystość urodzin Jej Mości Królowy angielskiej.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. maja.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.09	+ 13.2°	78.5	połud.-wsch.	si.
2. god. po poł.	325.11	+ 20.2°	55.3	połud.-zach.	si.
10. god. wiecz.	324.96	+ 13.1°	80.7	południowy	si.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. maja.

Hotel rosyjski: PP. Biliński Ludwik, z Łukawicy. — Lenciewicz Erazm, z Zadwórze. — Madejski Mar., adwokat i Waygart Wal. z Przemyśla. — Petrowicz Ksaw., z Wołostkowa. — Hhr. Stadniczy Jul i Stan., z Lubianki.

Hotel europejski: Bal Tym., z Paszowa. — Rubczyński Maur., z Bittowki. — Rubczyński Adoif, c. k. rotm., z Uherzec.

Hotel krakowski: Zadurawicz Jan, z Krakowa.

Pod białego konia: Gottlieb Kwir., z Dolhomoscisk.

Do pomieszkania prywatnego: Hr. Łoś Fran., z Tarnopola. — Hammer Antoni, c. k. dyrektor policji, z Czerniowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. maja.

PP. Hotyński Jakob, do Brańkowa. — Katita Jan, c. k. przełożony powiatowy, do Wielkichmostów. — Kutowicz Jan, do Kijowa. — Morawski Alex., do Hodwiśni. — Springinsfeld Piotr, c. k. generał, do Wiednia. — Sroczyński Felix, do Brusnawa. — Ujejski Bron., do Lubczy. — Zgażdziński Konst., do Ulicka.

T E A T R.

Dzisiaj komedia niemiecka ze śpiewami: „Ein deutscher Schul-lehrer.“

T e r m i n a

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d.

Dnia 23. maja: Sprzedaż realności nr. 873 w Kimplongu i realności nr. 69 w Boratynie w Brodach.

Dnia 24. maja: Licytacja na dostarczenie płótna we Lwowie.

Dnia 26. maja: Sprzedaż realności nr. 596 w Tarnopolu i nr. 315^{1/4} we Lwowie.

Dnia 27. maja: Sprzedaż realności nr. 487-233 w Podhajcach. — Licytacja na wystawienie budynków parafialnych w Koniuszkowie w Brodach.

Dnia 4. czerwca: Sprzedaż 600 cetrarów potażu w Czerniowcach.

Dnia 5. czerwca: Licytacja na dostarczenie worów na zboże we Lwowie.

Dnia 6. czerwca: Sprzedaż realności nr. 50 w Przemyśle.

Dnia 7. czerwca: Licytacja na wydzierżawienie prawa wyrobu wódki i piwa w Sanoku. — Sprzedaż realności nr. 322 w Mamajowcach.

Kurs lwowski.

Dnia 20. maja.

	gotówka		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski wal. austr.	6	64	6	79
Dukat cesarski „ „	6	72	6	82
Półimperyal zł. rosyjski „ „	11	50	11	80
Rubel srebrny rosyjski „ „	2	21	2	27
Talar pruski „ „	2	18	2	27
Polski kurant i pięciozłotówka „ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr. } bez kuponów	81	85	82	47
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne }	59	63	60	63
5% Pożyczka narodowa }	62	65	63	63

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 20. maja.

	zl.	cent.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po wal. austr.	—	—
„ przedał „ „ 100 po	82	50
„ dawał „ „ 100	82	—
„ zadał „ „ 100	—	—
Wartość kuponu od 100 złr.	1	62 ^{1/2}

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 20. maja.

1. Dług publiczny. A. Państwa. W walucie austriackiej po 5% za 100 zł. —. —. Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 63.60. Z roku 1851 serya B. po 5% za 100 zł. —. —. Z konwersji kuponów po 5% za 100 zł. —. —. Metaliki po 5% za 100 zł. 58.30; po 4^{1/2}% za 100 zł. —. —; po 4% za 100 zł. —. —; po 3% za 100 zł. —. —; po 2^{1/2}% za 100 zł. —. —; po 1% za 100 zł. —. —. Przeznaczone do losow.: z r. 1834 za 100 zł. —. —; z r. 1839 za 100 zł. 112.50. —. —. Przeznaczone do losowania obligacje dawnego długu państwa po 5% za 100 zł. —. —; po 4^{1/2}% za 100 zł. —. —; po 4% za 100 zł. —. —. —. —. Przeznaczone do losowania obligacje dawnego długu państwa w kraju uprocentowane: po 3% za 100 zł. —. —; po 2^{1/2}% za 100 zł. —. —; po 2^{1/8}% za 100 zł. —. —; po 2% za 100 zł. —. —; po 1^{3/4}% za 100 zł. —. —. Przeznaczone do losowania obligacje dawnego długu państwa za granicą uprocentowane: po 5% za 100 zł. —. —; po 4^{1/2}% za 100 zł. —. —; po 4% za 100 zł. —. —. —. —. **B. Krajów koronnych.** Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —. —; Węgier —. —; Banatu Temeskiego, Krocacy i Sławonii —. —; Galicyi 60.75; Bukowiny —. —; Siedmiogrodu 57. —; innych krajów koronnych —. —; z klauzulą losowania w roku 1869 —. —. Lombardoweneckiej pożyczki z roku 1850 po 5% za 100 zł. —. —.

2. Akcje. Banku narodowego sztuka 706. —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 131.30; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —. —; półn. kolei Cesarza Ferdynanda za 1000 zł. 1556; towarzystwa kolei żelaznej państwa —. —; zachod. kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. za 100 zł. (50%) wpłaty 115.50; połud.-póln.-niemieckiej kolei komunik. 119.75; kolei Cisy po 200 złr. m. k. 105. —; lomb.-weneck. kol. żelaz. —. —; wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa —. —; austr. towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju po 500 złr. 338. —; Lloyd'a w Tryeście po 500 złr. —. —.

3. Listy zastawne. Banku narod. w mon. konw.: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. —. —; na 6 lat po 5% za 100 zł. —. —; na 10 lat po 5% za 100 zł. —. —; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —. —; w walucie austriackiej: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. —. —; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. 73.50; galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —. —.

4. **Losy.** Instytutu kredyt. dla handlu i przemysłu sztuka 85.—; towarzystwa żegluga parowej na Dunaju —.—; pożyczka miasta Tryestu za 100 zł. —.—.

Kurs walowy. Na 3. miesiące: Amsterdam za 100 holenderskich florenów —.—. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 126.50. Berlin za 100 talarów —.—. Wrocław za 100 talar. —.—. Frankfurt n. M. za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 127.—. Genua za 100 lirów piemonckich —.—. Hamburg za 100 marko banko 110 20. Lipsk za 100 talarów —.—. Liworna za 100

lirów toskańskich —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 144.50. Lugdun za 100 franków 57.—. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. 149.—. Maraylia za 100 frank. —.—. Paryż za 100 fr. 57.50. Praga za 100 zł. wal. austr. —.—. Tryest za 100 zł. wal. austr. —.—. Wenecya za 100 zł. wal. austr. —.—.

Na 31 dni. Bukareszt za 100 piastrow woloskich —.—. Konstantynopol za 100 piastrow tureckich —.—. Wexlowe dyskonto banku narod. 5% —.—. procent od zaliczek banku narodowego na papiery publiczne 5% —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6 79, dukaty ces. pełnej wagi 6 79, korony 19 85, półkorony —.—.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. maja.

Dług publiczny

A. Państwa.

	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% za 100 zł.	54.—	55.—
Z pożyczki narodów. po 5% za 100 zł.	62.60	62 80
Z roku 1851, ser. B. po 5% za 100 „	—	—
Metaliiki po 5% za 100 zł.	58.25	58 50
dtto. „ 4 1/2% za 100 zł.	49.50	49.75
Przeznacz. do wylos. z r. 1834 za 100 zł.	260.—	265.—
„ 1839 „ 100 „	112.—	113.—
„ 1854 „ 100 „	58.—	98.50
Renty Como po 42 lir. austr.	12.—	12.50

B. Krajów koronnych

	pien.	towar.
Niższej Austrii	89.—	90.—
Węgier	60.—	61.—
Banatu Temeskiego, Kroacyi i Sławonii	58.—	59.—
Galicji	58.—	59.—
Bukowiny	57.—	58.—
Siedmiogrodu	57.—	57 50
innych krajów koronnych	75.—	85.—
Z klauzulą losowania w r. 1867	—	—

Akcyje.

Banku narodowego sztuka	700.—	705.—
Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu po 200 zł. wal. austr.	131.70	132.—

Obligacje indenn. po 5% za 100 zł.

pien. towar.

Niższo-austr. towarzystwa eskomt. po 500 zł. mon. konw.	455.—	458.—
Północnej kolei Cesarza Ferdynanda po 1000 zł. mon. kon.	1505	1510
Towarzystwa kolei żelaznej państwa po 200 zł. mon. konw. czyli 500 fr.	199.—	199 50
Kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. mon. kon. za 100 zł. (5%) wpłaty	115.—	116.—
Połud.-póln.-niemieckiej kolei komunikacyjnej po 200 zł. m. k.	114 50	115.50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	105.—
Lomb.-weneckiej kolei żelaznej po 570 lir. austr. czyli 192 zł. m. k. z 76 zł. 48 kr. (40%) wpłaty	68.—	69.—
Wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa po 200 zł. czyli 500 frank. z 60 zł. (30%) wpłaty	—	—
Anstr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	334.—	336.—
Lloyda austr. w Tryescie po 500 „	—	160.—

Listy zastawne.

Banku narodowego w mon. kon. Głębnie po 5% za 100 zł.	93	94.—
10 „ „ 5% „ 100 „	90.—	91.—
przeznaczone do losowania po 100 zł.	76.—	77.—
na 12 miesięcy 5% za 100 zł.	99.—	99.50
Banku narodowego w wal. austr. przeznaczone do losowan. po 5% za 100 zł.	73.50	74.—

pien. towar.

		pien.	towar.
Losy.			
Instyt. kredyt. dla handlu i przemysłu po 100 zł. waluty austr. za sztukę	85.—	85.50	
Towarz. żegluga parowej na Dunaju po 100 zł. mon. kon.	90	91	
Esterhazego 40 zł. m. k.	71.—	72.—	
Salma 40 „	33.—	34.—	
Palliego 40 „	33.—	34.—	
Clarego 40 „	34.—	35.—	
St. Genois 40 „	32.—	33.—	
Windischgrätza 20 „	19.—	20.—	
Waldsteina 20 „	22.—	23.—	
Keglevicha 10 „	13.—	14.—	

Na 3 miesiące.

Augsburg za 100 zł. połud.-niemieckie waluty 5%	127.50	128.—
Frankfurt n. M., za 100 zł. połud.-niemieckiej waluty	127.50	128.—
Hamburg za 100 marko banko 2 3/4%	110.—	111.—
Londyn za 100 funtów szterl. 3%	144 50	145.—
Paryż, za 100 franków 3%	57.80	58.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. mennicze 6 zł. 80 cen.	6 zł.	82 cen.
Korona 19 „	80 „	19 „ 84 „
Napoleonodor 11 „	80 „	11 „ 82 „
Rosyjski imperyal 11 „	90 „	11 „ 92 „

KRONIKA.

Podczas gdy składki rozpisane w kraju się zbierają, a szczodrość obywatelska przysposabia dla pogorzalców zaopatrzenie i środki w odbudowaniu się miasta, opatrzna łaska Jego Mości Cesarza zesłała spieszną pomoc, ażeby gwałtowniejszym potrzebom na razie zapobiedz, i przynieść ulgę w nagłym niedostatku w pierwszej chwili nieszczęścia. Z polecenia Najjaśniejszego Pana zjechał d. 14go b. m. o godzinie 6tej rano generał-major kawaler de Springinsfeld, adjutant cesarski do Brodów, i w dopełnieniu woli Miłościwego Pana zawezwał ku pomocy miejscowe władze polityczne, wojskowe, duchowne wszelkich obrządków, tudzież i członków komitetu złożonego dla pogorzalców, opatrzył z nimi najprzód, i sam rozeznął stan miasta i położenie pogorzalców pożarem dotkniętych, następnie zajął się rozpoznaniem stanu i stosunków domowych każdego z poszkodowanych z osobną, polegając przytem na wykazach, które komitet dla pogorzalców już miał wyrobione. Pierwsza ta czynność zajęła dzień cały 14. maja do późna w noc; a nazajutrz rozpoczął p. adjutant cesarski po krótkiej przemowie w obec zebranych Władz, Urzędów, Członków komitetu i obywatelstwa obdzielać poszkodowanych łaską cesarską w takim stosunku, że ten, kto więcej stracił a był potrzebniejszy, więcej odbierał nad tych, co mniej stracili, albo co łatwiej opędzić się mogli potrzebie. Słudzy zatem i najemnicy, którym zawsze łatwiej znaleźć utrzymanie, mniejszym zaopatrzeni zostali datkiem, niżli zagrodnicy i gospodarze, szczególnie chrześcijańscy na przedmieściu „Jurydyka“, którzy najwięcej ucierpieli, albo rzemieślnicy, co warstwy i narzędzia postradali, jak np. stolarze, ślusarze, tokarze itp. Przez cztery dni, t. j. 15., 16., 17. i 18. maja do południa trwało wydzielanie darów na rękę pogorzalcem, każdy w miarę strat i położenia swego odbierając stosowny zasitek, u wielu do 70 złr. wynoszący, a głos wdzięczności 766 obdzielonych, po największej części ojców familii, błogosławił Panu Najmiłościwyszemu, iż litością zdjęty wyrwał ich z toni nieszczęścia i pierwszą zagodził potrzebę. Ostatniego dnia odjechał p. generał-major z powrotem do Wiednia, a cała ludność brodzka przenikniona wdzięcznością ku Najjaśniejszemu Panu, zegnając, jedynie pragnęła, ażeby u stóp Jego c. k. Apost. Mości złożyć i wynurzyć mogła zaręczenia niezmiennej wierności i nieograniczonej przychylności dla Najjaśniejszego Pana i Cesarza.

Z wykazów bliższych dodajemy, że z 1671 domów mieszkalnych w Brodach spaliło się 694; lecz ilość budynków niemieszkalnych nie jest jeszcze dokładnie obliczona, a jest daleko większa. Co zaś do osób, spaliło się 10 chrześcijan a 6 żydów; wielu ciężko ranionych przyjął szpital żydowski, jedyny który ocalał.

Prezydent Magistratu lwowskiego wydał następującą odezwę:

W dniu 5tym b. m. miasto Brody dotknięte zostało pożarem, który pochłonął więcej jak 950 budynków, tudzież wiele składów handlowych, i pozbawił wszelkiego dobytku mnóstwo familii zostających teraz bez schronienia i utrzymania.

Szkoda ogólna wynosi przeszło pięć milionów złotych.

Gwałtowna potrzeba spowodowana tym okropnym wypadkiem wymaga niezwłocznego użycia środków zaradczych.

C. k. Namiestnictwo rozporządziło już zbieranie składek po całym kraju.

Mieszkańcy Lwowa dający w każdym zdarzeniu nieszczęściu dowody współczucia swego i dobroczynności, pospieszają bez wątpienia i tym razem z daniem pomocy pogorzalcem, których życia nawet jest zagrożone.

Obywatele tutejsi pismiennie do tego wezwani zatrudnią się zbieraniem składek w wyznaczonych okręgach miasta; przyjmują się także ofiary w pre-

zydum magistratu, a zebrane składki przesłanemi będą bez zwłoki na miejsce przeznaczenia.

Pierwsza lista składek na pogorzalców w Brodach. Ofiarowali:

Jego Excelencya Namiestnik Agenor hrabia Gołuchowski	150 zł. w. a.
Gmina miasta Lwowa	2000 zł. w. a.
Razem	2150 zł. w. a.

Walne zgromadzenie akcyonaryuszów c. k. uprzywilejowanej galicyjskiej kolei żelaznej Karola Ludwika odbyło się dnia 16go b. m. w sali wiedeńskiego towarzystwa muzycznego, i było dość liczne. Z porządku dziennego przypadły pod obrady sprawy następujące: 1) Przedłożenie sprawozdania liczbowego co do czynności dotychczasowych. 2) Oznaczenie superdywidendy, jaka rozdana być ma za rok 1858. 3) Statut placy dla urzędników i innej służby. Ze sprawozdania liczbowego okazuje się, że co do stosunków finansowych, a mianowicie z okresu przyjętego tylko od 1. sierpnia do ostatniego grudnia r. z., było przewyżki dochodów 197.899 zł. m. k., zaczem superdywidendy (procentów wyłącznych) zaproponowała rada administracyjna 2%, i na co też zgromadzenie przyzwoliło. Statut placy przyjęto z tą poprawką, że dokład roczny w sumie 10.000 zł. od towarzystwa jak na teraz przyzwolono na czas lat pięciu, a dalszy wymiar dokładu tego zależy będzie od późniejszej uchwały. W końcu złożyło zgromadzenie słuszną podziękę radzie administracyjnej.

(Szczegóły z teatru wojny.) Umieszczony w „Allg. Ztg.“ raport z głównej kwatery c. k. armii z Vercelli (8. maja) donosi między innymi: Jak wiadomo, rozpoczęła się przeprawa naszych wojsk za Tycyn pod Gravelone na dniu 29. kwietnia o 3ciej godzinie po południu, a zapał, jaki objawiało wojsko przy tej sposobności, przypominał najwznioślejsze chwile z lat 1848 i 1849, Oficerowie ściskali się, żołnierze wznosili nieustanne okrzyki radości we wszystkich narzeczach Cesarstwa. Ludność piemoncka poznała z rozdawanej poprzednio proklamacyi komendanta armii fzm. Gyulaj ludzkie jego zamiary, zgadzała się z swoim nieuniknionym, od dawna przewidywanym losem z jak największą statecznością. Szczęściem nie jest ta ludność bynajmniej przejęta ową nienawiścią ku Niemcom, jakiej tak zwani Italianissimi wymagają po każdym patryocie. Przyjmowano tedy wojska nasze uprzejmie i chętnie, a my możemy się pochłubić, że armia nasza odplaca tę uprzejmość ludności piemonckiej wzorowem zachowywaniem karność.

Dodatek tygodniowy Nr. 20.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

- 1) Fundacya Sikorskich. Zamknięcie rachunków fundacyi Sikorskich z dniem 31. marca 1859.
- 2) Wychowanie publiczne. Stan szkół, nauk i uczniów w lwowskim okręgu administracyjnym roku 1857/8.
- 3) II. Medyczno-chirurgiczny Zakład. III. Techniczna akademja we Lwowie.
- 4) Żupy i żupnicy, dawniejsi i terażniejsi. Zebrał i złożył Hier. Łabęcki.
- 4) Trzeboszowica czyli: Zarczycka wola. Dokument z roku 1578 i kilku lat późniejszych.

Z ksiąg grodzkich przemyskich wypis zawierający przywileje Króla Stefana na założenie wsi, tudzież potwierdzenia tego przywileju od Zygmunta III. i Władysława IV. uzyskane.